Kapitola 14 - Kohonenova síť a Iris data

Demonstrace použití Kohonenovy neuronové sítě na datech z databáze UCI.

Načtení knihovny NeuralNetworks

Nejdříve načteme knihovnu neuronových sítí.

In[288]:=

<< NeuralNetworks`

Pokud pracujete v Mathematice 8.0, vypněte ještě zobrazování chybové hlášky Remove::rmnsm. Tuto hlášku vyhazují funkce knihovny NeuralNetworks. Na funkci knihovny toto nemá žádný vliv.

In[289]:=

Off[Remove::rmnsm]

Import dat

Načtení dat ze souboru

Nastavíme si pracovní adresář na ten, kde máme uložen aktuální notebook, načítaná data musejí být ve stejném adresáři.

In[290]:=

SetDirectory[NotebookDirectory[]]

Out[290]=

D:\Dokumenty\BP

A načteme data.

In[291]:=

data = Import["iris.data"];

Načtení dat přímo z internetu

Jiná možnost je importovat data přímo z internetu - příklad pro UCI databázi (stejná data jako v předchozím příkladu - načtení dat ze souboru).

In[292]:=

data:

Import["http://ftp.ics.uci.edu/pub/machine-learning-databases/iris/iris.data"];

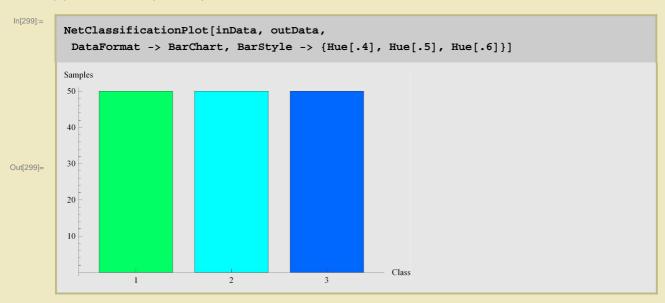
Předzpracování dat

Provedeme předzpracování dat pomocí stejného postupu, jaký je popsán v kapitole 5 - Dopředná síť a Iris data.

```
data2 = Drop[data, -1];
inData = data2[[All, 1;; 4]];(*vstupní parametry*)
outDataTmp = data2[[All, 5]];(*výstupní parametr*)
outVal = Tally[outDataTmp][[All, 1]];
encode = MapIndexed[#1 -> Normal[SparseArray[#2 -> 1, {Length[outVal]}]] &, outVal];
outData = Flatten[outDataTmp] /. encode;
```

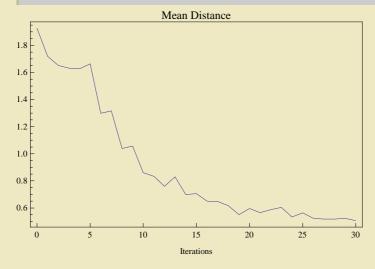
Zpracování dat neuronovou sítí

Nejdříve se podíváme na rozložení jednotlivých tříd v datech. Následující příkaz vykreslí vstupní data a jejich množství v jednotlivých třídách.

Vstupní data namapujeme sítí, jejíž uspořádání můžeme zadat. Čím víc neuronů použijeme, tím bude lépe pokryt prostor vstupních dat. Počet neuronů se zadá jako kladné celé číslo, struktura sítě se určí pomocí parametru SOM. Struktura je určena seznamem {3,2} znamená síť třikrát dva neurony.

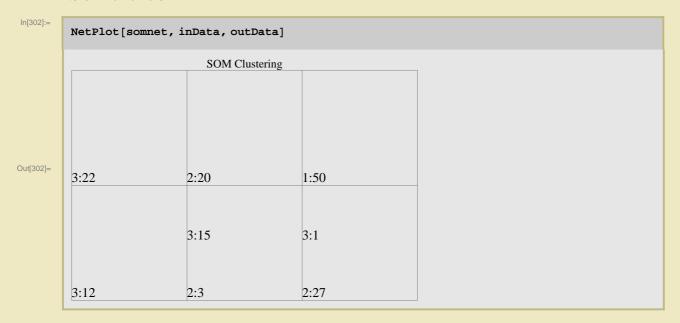
```
| [300]:= | {somnet, fitrecord} = UnsupervisedNetFit[inData, 6, SOM → {3, 2}];
```


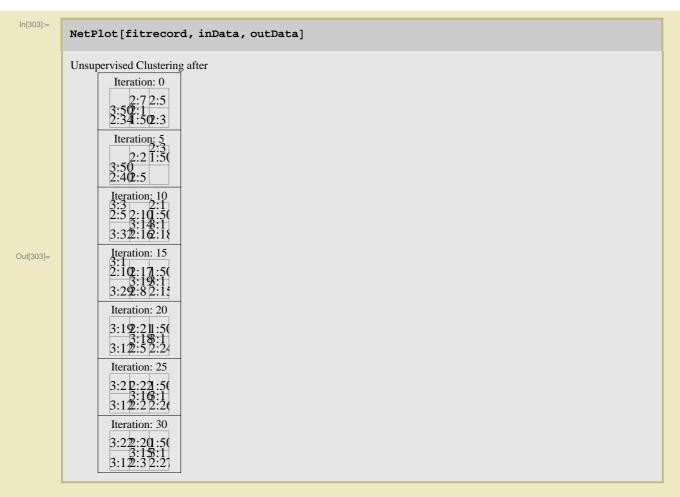
Vyhodnotíme síť pro nějaký vstupní vektor ze vstupních dat (můžeme použít i zcela nový). Vyjde nám souřednice vítězného vektoru (vektor s největší odezvou) v SOM struktuře.

```
In[301]:= somnet[{2., 0.6, 0.4, 2.2}]
Out[301]= {{3, 2}}
```

Podívejme se na vyhodnocenou síť. Pole odpovídají jednotlivým neuronům. Neuron, který měl největší odezvu, se stal reprezentantem dané třídy - první číslo udává třídu, druhé číslo udává počet prvků, které k němu náleží.

Tímto příkazem si můžeme prohlédnout i průběh učení, jen místo sítě zadáme jako parametr záznam o učení.

Získaná síť může být použita na mapování jakýchkoliv vektorů (se správnou dimenzí, shodnou se vstupními vektory sítě). Výstup ukazuje ke kterému referenčnímu vektoru má nejblíže.

```
In[304]:= somnet[{{1, 2, 2, 1}, {0, 0, 0, 0}}]
Out[304]= {{3, 2}, {3, 2}}
```

Dále si můžeme nechat zobrazit hodnotu Eukleidovy vzdálenosti mezi jakýmkoliv vektorem a nejbližším referenčním vektorem. Ta nám udává, jak dobře odpovídá síť na předložená data.

```
UnsupervisedNetDistance[somnet, {{1, 2, 2, 1}, {0, 0, 0, 0}}]

Out[305]=

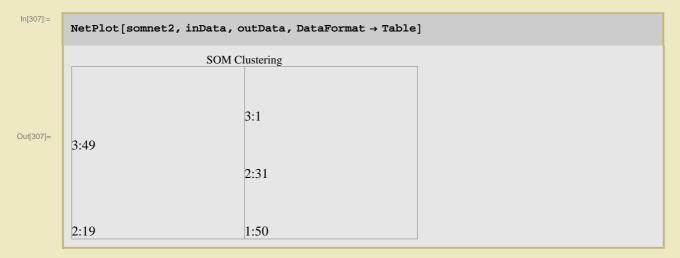
5.49893
```

Také lze smazat určité neurony z natrénované sítě pomocí příkazu NeuronDelete, kterému se zadávají souřadnice daných neuronů. Zde odstraňujeme 1. řádek a 2. slupec. Pokud chcete odstranit pouze řádek nebo pouze sloupec, ponechte na místě druhého parametru {}, pokud chcete odstranit více řádků nebo sloupců, uveďte je jako seznam př. {2,3}.

```
In[306]:=
    somnet2 = NeuronDelete[somnet, {{1}, {2}}}

Out[306]=
    UnsupervisedNet[{-Codebook Vectors -},
    {CreationDate → {2011, 5, 23, 1, 8, 13.8277120},
         Connect → False, SOM → {2, 1}, AccumulatedIterations → 30}]
```

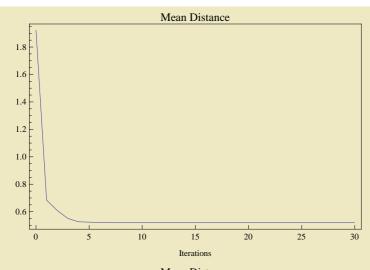
Zobrazení sítě po smazání neuronů.

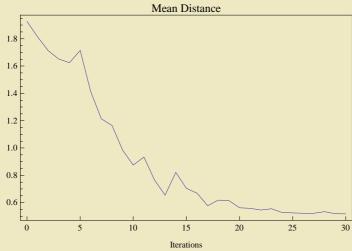

Pokud je pokrytí už velmi dobré, můžeme nechat projít algoritmus učení opakovaně. Při volbě Recursive -> False je délka kroku učícího algoritmu nastavena na jedničku pro všechny iterace, což se hodí právě pro situace, kdy jsou váhové vektory blízko svým optimálním hodnotám. Pro vektory vzdálené svému optimu může být tento způsob nestabilní. Zatímco při Recursive -> True (výchozí hodnota) je délka kroku v prvních iteracích malá, takže váhové vektory najdou správnou orientaci. Poté je krok zvětšen, pro urychlení pokrytí. Od této vysoké hodnoty se délka kroku opět pomalu snižuje. Pokrytí je zaručeno, když se délka kroku blíží nule.

Nejdříve se podíváme jak dopadne nenaučená síť s jednotlivými volbami.

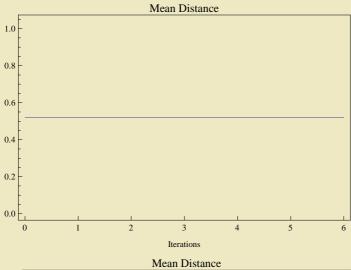
```
[fsomnet, fitrecord] = UnsupervisedNetFit[inData, 6, SOM → {3, 2}, Recursive → False];
{tsomnet, fitrecord} = UnsupervisedNetFit[inData, 6, SOM → {3, 2}, Recursive → True];
```

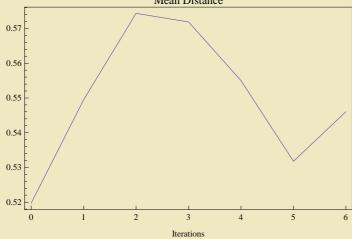

Doučení sítě, která byla vytvořena s parametrem Recursive -> False, nejprve opět s Recursive -> False, poté s hodnotou True.

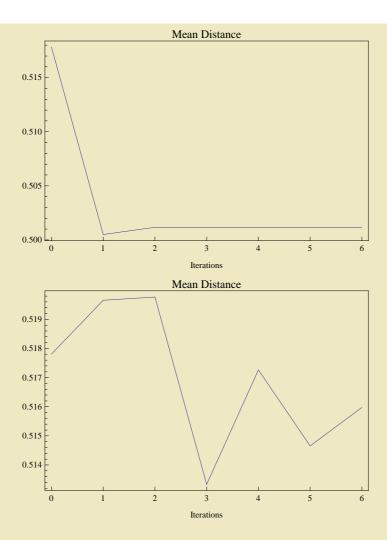
```
ffsomnet = UnsupervisedNetFit[inData, fsomnet, 6, Recursive → False];
ftsomnet = UnsupervisedNetFit[inData, fsomnet, 6, Recursive → True];
```


A doučení sítě, která byla vytvořena s parametrem Recursive -> True, nejprve Recursive -> True, poté s hodnotou False.

```
{tfsomnet, fitrecor} = UnsupervisedNetFit[inData, tsomnet, 6, Recursive → False];
{ttsomnet, fitrecor} = UnsupervisedNetFit[inData, tsomnet, 6, Recursive → True];
```


Prohlášení

Tento text je součástí bakalářské práce Adama Činčury "Demonstrační aplikace pro podporu kurzu neuronových sítí" na FEL ČVUT 2011. Vznikl úpravou textu Petra Chlumského.